

N<sup>o</sup> 438. Folkethingets Forhandlinger.

112te Møde. Ordentlig Samling 1869—70.

6937

2den Del. af Finantsudv. Bet. over de til samme afg. Andragender.

6938

dig tillræde Udvalgets Indstilling om en Hensigtsmåling til Krigsministeren, og det vil da blive taget under nærmere Overveielse, hvad der hensigtsmæssigt vil kunne foretages i denne Sag. — Den sidste Indstilling, som foreligger for Krigsministeriets Bedkommende, er Udvalgets Forslag under Nr. 9, om at Fernstøber Lundes Andragende henvises til Krigsministeren. Dette Forslag finder jeg heller ingen Anledning til at modsætte mig. Jeg kan henholde mig til, hvad der er blevet udtalt af flere ærede Talere, og navnlig af det ærede Medlem for Helsingør (Naasløff), om, at den paagjældende Mand ikke har noget Rettskræb; men det forekommer mig, at efter de Oplysninger, som ere blevne meddeelte, taler Meget for, at der under Mandens nuværende Omstændigheder gjøres Noget for ham. Han har en Fortjeneste med Hensyn til Udviklingen af Projectilfabrikationen hertilands, hvorved han har bevirket, at Statskassen paa dette Omraade har sparet ikke ganske ubetydelige Beløb. Det vil saa blive taget nærmere under Overveielse, paa hvilken Maade der hensigtsmæssigt kan ydes Manden Hjælp, hvorefter Forslag i saa Henseende vil blive fremsat for Rigsdagen.

**Ordføreren:** Hvad angaaer Forslaget under Nr. 1 af et æret Mindretal, da har Fleertallet ikke kunnet slutte sig dertil paa Grund af, at det ikke har været indlysende for det, at denne Mand virkelig trænger til nogen Forhøielse af sine Ventepenge. Det forekommer ialfald mig personligt, at der maaflue kunde være Anledning til om nogle Aar, naar denne Mand's Ventepenge hører op, da at fremkomme med Forslag om en Forhøielse af hans Pension; men for Diebliffet synes der mig ikke at være nogen Grund til at gjøre Noget i denne Sag. Hvad angaaer Forslaget under Nr. 2, da har jeg været med til at gjøre denne Indstilling paa Grund af, at det forekommer mig, at, naar Rigsdagens Folkething engang har fattet en Beslutning, som den ikke kan anerkjende for gal eller fejl,

da skal det ogsaa søge at have denne Beslutning. Jeg kan være fuldkommen enig med det ærede Medlem for Helsingør (Naasløff) i alle de Grundsætninger, som han har udtalt. Jeg er fuldkommen enig med ham i, at man ikke kan sige, at nogen Officeer kan forlange Dypreisning, fordi han er bleven afflediget i Naade og med Pension, om han end er bleven nok saa haardt behandlet, men det er her, just her ikke Tilfældet, og det er netop Knudepunktet i Sagen. Det er ifjor blevet oplyst af det ærede Medlem for Nyborg (C. B. Nyholm), at Motiverne til denne Mand's Affledigelse bleve af den daværende Krigsminister meddeelte til hans Bataillon, og at Bataillonen atter meddeelte ham, at disse Motiver gif ud paa, at han havde gjort sig skyldig i en Usandhed og derfor ikke var værdig til at være Befalingsmand i Søeren; nu har det bagefter viist sig, at man er gaaet ud fra feile Forudsætninger, og det blev anerkjendt af den daværende Regjering, der affledigede ham, at man havde gjort ham uret. Maa jeg da ikke spørge, om der ikke i dette Tilfælde kan være Tale om, at man skylder denne Mand en Gresopreisning; det Næste er dette: kan der siges, at denne er ydet ham ved, at der er tillagt ham Majors Charakter, men herom ere Meningerne deelte. Jeg har allerede før udtalt, at det ikke kunde falde mig ind at forudsætte, at det ærede Medlem for Helsingør, der var Krigsminister paa den Tid, ikke har meent virkeligt at opfylde, hvad han ligeoverfor Folkethinget har lovet; paa ingen Maade. Men paa den anden Side kan ogsaa Folkethinget have Ret til at sige, at vi ikke kunne anerkjende, at der i at tilbele denne Mand en Majorstitel, estercat Titelen er afflattet i Armeen, ligger nogen Dypreisning. Det forekommer os, at, naar man efter de foreliggende Omstændigheder finder det rigtigt at give en Mand Dypreisning, da skal man gjøre det paa en fyldestgjørende Maade, da skal man gjøre det — hvad jeg vil kalde — fuldt ud, og ikke paa saadan Maade, at man snarere tilføjer Bedkommende